

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hyperaspistes Diatribae Aduersus Serum Arbitrium
Martini Lutheri**

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

45 Luther[us] no[n]du[m] euicto q[uo]d assumpserat incipit an[te]
te[m]pus probare omniu[m] re[rum] necessitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

qua re h̄erent. Aut si c̄edūt, uī uel māiore alteria
us rei cōmodo c̄edūt, nūq̄ libere c̄edūt. Si aut̄ affe
cti nō sunt, sinūt ire & fieri, q̄cunq; eunt & fiunt.

45 Rursus ex altera pte, si deus in nobis opaē
mutata & blāde assibilata p sp̄m dei uolūtas, iteꝝ
mera lubētia & pronitare ac sponte sua uult & fa
cit, nō coacte, ut nullis cōtrarijs mutari in alld pos
sit, ne portis quidē inferi uinci aut cogi, sed pergit
uolēdo & lubendo & amādo bonū, sicut antea uo
luit & lubuit & amauit malū. Quod iteꝝ probat
expientia, q̄ inuicti & cōstantes sint uiri sancti, dū
p uim ad alia cogunt, ut magis inde irritetur ad
uolēdū, sicut ignis a uēto magis inflāmat q̄ extin
guīt, ut nec hic sit ulla libertas uel liberꝝ arb. alio
sele uertēdi, aut aliud uolēdi, donec durat spūs &
grā dei in hoīe. Sūma, si sub deo huius seculi su
mus, sine ope & spū dei ueri, captiuū tenemur ad
ipſius uolūtatē, ut Paulus ad Timotheon dicit, uē
nō possimus uelle, nisi qđ ipſe uelit, Ipſe em̄ fortis
est ille armatus, q̄ atriū suū sic seruat, ut i pace sint
q̄s possidet, ne ullū motū aut sensum cōtra eū cō
cident, alioq̄ regnū Saranæ in ſe diuīsum, nō starer
qđ tñ Chrūs affirmat stare, idq; facimus uolentes
& lubētes, pronatura uolūtaris, q̄ si cogeret, uo
luntas nō eēt, Nā coactio, potius est (ut ſic dicam)
Noluntas. Si aut̄ fortior ſupueniat, & illo uicto,
nos rapiat in ſpoliū suū, rursus p sp̄m eius serui. &
captiuū ſumus (q̄ tñ regia libertas eſt) ut uelim⁹ &
faciamus lubentes q̄ ipſe uelit. Sic hūana uolūtas
in medio poſita eſt, ceu iumentū, ſi insederit deus,
uult & uadit, q̄ uult deus, ut Pſal. dicit, Fact⁹ ſum
ſicut iumentū & ego ſemp tecū. Si insederit ſatan
uule

uult & uadit, q[uod] uult Satan, nec est in eius arbitrio,
ad utrum secessore currere aut eum querere, sed ipsi sessores
res certant ob ipsum obtinendum & possidendum.

47 Quid si ex tuis ipsius uerbis, quibus liberum
arb. afferis, probauero, nullum esse liberum arbitrium ut cons
uincat, te i prudenter negare, q[uod] tanta prudetia cona
ris affirmare, plane nisi hoc fecero, iuro, ut reuoca
ta sint oia, q[uod] contra te hoc toto libello scribo, & co
firmata, q[uod] contra me tua Diatribe tuu afferit tuu q[uod]
rit. Tu liberi ari, uim, modicula & talē facis, q[uod] cis
era grām dei, prorsus sit inefficax. Nōne agnoscis
Iā quæro & peto, si gratia dei desit aut separetur
ab illa uia modicula, qd ipsa faciet. Inefficax (ingens)
est & nihil facit boni. Ergo nō faciet, qd deus aut
gratia eius uolet. Si quidē grām dei separata ab ea
iā posuimus. Quod uero grām dei nō facit, bonū nō
est. Quare sequit, lib. arb. sine grām dei prorsus nō
liberū, sed immutabiliter captiuū & seruū esse malū,
cū nō possit uertere se solo ad bonū. Hoc stāte, do
no tibi, ut uim lib. arb. nō mō facias modiculam,
fac eā angelicā, fac (si potes) plane diuinā, si adiece
ris tñ hanc illætabilē appēdicē, ut citra grām dei,
inefficacē dicas, mox ademeris illi oēm uim. Quid
est uis inefficax, nisi plane nulla uis? Itaque dicere,
liberū arb. eē, & habere uim quidē, sed inefficacē,
est id, qd Sophistæ uocant oppositū in adie&ō, ac
si dicas liberū arb. est, qd liberū nō est. Sicut, si ignis
frigidū & terrā calidam dixeris, Habet sane ignis
uim calorū, uel infernalis, si nō ardet neque urit, fri
get uero & frigefacit, ne ignis quidē, multo min⁹
calidus mihi dicit, nisi pictū aut fictū ignē uolue
ris habere. At si uim liberi arb. eā diceremus, qua
homo